

Diakonské STŘÍPKY

Červen 2021

Měsíčník brněnské
Diakonie ČCE

Slovo úvodem



Milý čtenáři,
je před námi červen a všichni se jistě těšíme, že se vše vrátí k co nejvíce normálnímu stavu. My na Hrnčířské připravujeme zahradu na letní sezónu. Zasadili jsme sazeničky rajčat, paprik, semínka dýně a cuket. Při sázení nám asistovala milá pomocnice ropucha, které se zalíbilo v jedné sazeničce papriky, a z nuceného návratu do jezírka nebyla moc nadšená. Věříme, že letošní úroda bude bohatá a podaří se nám ji zužitkovat během společných vaření s klienty. Těšíme se také na rybíz, který používáme do buchet, které pečeme na společné grilování. Těch máme na letošní léto naplánováno několik v rámci různých služeb. Všichni doufáme, že nám vyjde počasí a společné setkání ať už s klienty, rodinnými příslušníky nebo podporovateli našeho střediska se vydaří a všichni na ně budeme dlouho vzpomínat. Na zahradě máme nový plot, díky kterému nás všechny baví o zahradu více pečovat a celkově ji zvelebovat. Všem, kteří na něj přispěli, děkujeme. Přeji všem klidné a povedené léto.

Jitka Navrátilová

Dobrovolníci v Diakonii

Hledáte novou výzvu a příležitost dělat něco pro druhé? * Máte čas pravidelně každý týden nebo naopak jen narázově? * Chcete pomáhat v organizaci podobně smýšlejících lidí? Dejte nám vědět!

V brněnské Diakonii je možné se v rámci dobrovolnické služby zapojit mnoha způsoby. Několik let nabízíme dva dobrovolnické programy: „Návštěvy proti samotě“ (dobrovolníci tráví čas se seniory) a „Nebuď sám“ (dobrovolníci navštěvují klienty v psychiatrické nemocnici). Kromě toho je možnost zapojit se do činnosti s klienty našich jednotlivých služeb. Můžete s nimi tvořit, hrát deskovky, číst nebo si zazpívat. Pokud máte čas jen narázově, nebo byste raději pomáhali jinak, než v přímé péči, ozvěte se nám. Budeme rádi za pomoc na zahradě, převoz klientů i grafickou činnost.

A jak to vidí sami dobrovolníci? Proč to dělají? Co jim dělá radost?

Při poslední návštěvě mě nejvíce potěšilo, že jsme s klientkou vyrazili na procházku, přestože se jí v poslední době moc nechtělo vycházet z bytu. Kvůli dešti jsme navíc změnily naši tradiční trasu a vydaly se do středu města, kde jsme obešly část zahrádkářské kolonie na Kraví hoře. Klientka toto místo řadu let ne navštívila a já jsem ho viděla vůbec poprvé, takže nám oběma udělaly rozkvetlé záhony a krásný výhled na Brno velkou radost.

Hřeje mě na duši a u srdce, když jakkoliv pomůžu člověku, který to opravdu potřebuje. Nikdo mi za to nezaplátí, nikdo mi to nenaplánoval a já můžu takto vnímat naplno radost toho člověka, pak se to přenese na mě a tu radost můžu šířit dál.

Každé setkání je pro mě menším zázrakem, protože neberu jako samozřejmost, že se mi ten druhý svěří. O to větší radostí mě naplňuje důvěra toho druhého, možnost nahlédnout na příběh, který není vždy veselý, ale uchvátí důkazem síly té osoby. Radost přináší jak malý úsměv, kvůli respirátorům viděn jen na očích, tak hlasitý společný smích :)

Hlásila jsem se na dobrovolnictví s malou dušičkou, bez valnějších zkušeností, s touhou udělat svět lepším - byť jen pro tu jednu, nebo jednoho. Dostalo se mi mnohem více! Potkala jsem skvělého člověka s jeho dech beroucím příběhem, naučila se něco o masérství a vypátrala, odkud pochází úbor části mých spolužáků, který nosí v nemocnici :D Dobrovolnictví mě nabíjí energií pro další dny studia medicíny, učí pokoře a motivuje k tomu být lepším člověkem. Moc děkuji!

Doporučujeme film: Výjimeční

Dvojice Olivier Nakache a Éric Toledano jsou francouzský autorský tandem. Dokázali to například filmem Nedotknutelní. Zde představujeme jejich další společné dílo.

Bruno vede spolek pro autistické děti a dospívající, jejichž případy jsou tak komplikované, že je všude jinde odmítli. Jeho nejlepší přítel Malik učí mladistvé ze sociálně slabých rodin, jak se o tyto děti starat.

Přes 20 let žijí Bruno a Malik ve světě lidí, s nimiž si společnost neví rady. Přesto je neopouští optimismus a smysl pro humor. Ať už jejich autistický klient podesáté zastaví pařížské metro ve špičce, nebo kvůli práci v podstatě nestihají osobní život. Bohužel hrozí, že bude Brunova organizace zrušena, jeho neotřelý přístup se totiž nelíbí každému. Brunovi a Malikovi tak nezbývá než přesvědčit úřady, že má jejich práce smysl.



Láska v Letovicích

Paní Dagmar a pan Rostislav se spolu poprvé setkali koncem roku 2013. Rostislav již tou dobou bydlel na Chráněném bydlení v Letovicích a s Dagmar se potkával přes den v Centru denních služeb Letovice. Zanedlouho se i paní Dagmar nastěhovala do Chráněného bydlení. Oba si od první chvíle rozuměli, povídali si, chodili spolu nakupovat, dávali si společnou odpolední kávu. Bylo jim spolu prostě dobře, a tak se jednoho dne rozhodli, že by chtěli zkusit bydlet spolu. Bylo jim vyhověno a spolu se přestěhovali do samostatné domácnosti, která byla momentálně dispoziční. Nyní je to již 8 let co tvoří pár a stále se mají moc rádi. Podnikají spolu výlety, velmi rádi chodí na procházky do města či přírody, pracují na zahrádce, společně si vaří, poslouchají muziku nebo si jen tak posedí u lahodné kávy či dobrého vína. Jejich společným cílem je to, že by se jednou odstěhovali do svého vlastního bytu, kde by se o sebe společně starali. Hana Suchá



Všechno má svůj ČA(L)S

Zvláštní název pro koncert. Kniha Kazatel 3,1-11 „Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas“. Nápad, radost z hudby, dobrá vůle, nadšení. To všechno jsme v sobě našly, a taky jsme našly místo a člověka, který nám pomůže s jeho realizací. Díky tomu jsme mohly prožít hezký čas. Zahrály a zazpívaly jsme online křesťanské písně, které máme moc rády, a kterými jsme děkovaly Bohu a prosily Ho za vše, co nám leží na srdci. Naším cílem bylo přitáhnout pozornost na službu, která je zdarma a je tolik potřebná a málo kdo o ní ví - poradna Kontaktního místa České Alzheimerovské společnosti, tedy ČALS.)

A co mě napadá teď? „On všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti, jenže člověk nevystihne začátek ani konec díla, jež Bůh koná“.

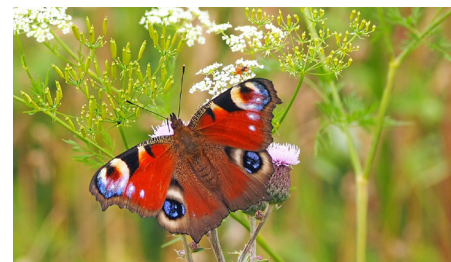
Eva Tomková



Z tvorby našich klientů: Návštěva

*Jeden malý motýl se se mnou jen tak bavil,
že jestli umím čarovat nebo jenom veršovat.
Teď myslím, že nehádám,
já pověděl mu, že verše skládám.
Že v srdci či hlavě je to magie,
možná i jménem poezie.
Pak uvařil jsem nám kávu,*

*on bez cukru chtěl?! To nechápu.
Popíjeli jsme a hovořili dál,
já povídal mu vtipy a on se jenom smál.
Tak utíkal čas jako vánek a na
motýla přišel spánek.
Tu řekl, ať se mám a slíbil, že zas přiletí k nám.
Jirka*



Diakonské střípky

Vydává **Diakonie ČCE – středisko v Brně**
Hrnčířská 27, 602 00
e-mail: stredisko@diakoniebrno.cz
číslo účtu: 1344426309/0800

Web: brno.diakonie.cz
FB: Diakonie ČCE – středisko v Brně
FB: Diakonie Nosislav
FB: Letovická Diakonie
Instagram: [diakoniebrno](https://www.instagram.com/diakoniebrno)

Diakonie 
Československé církve evangelické